

De „reïncarnatie van den levenden Boeddha“.

Te Oerga, de heilige stad der Mongolen, woonde vroeger de Hoetoektoe, de „levende Boeddha“, die na den Dalaj Lama van Lhassa (de beheerder van de financiën en onroerende bezittingen) en den Tasji Lama van Tibet de heiligste persoon van den Lama-godsdienst was. Volgens dit geloof sterft de Hoetoektoe nooit; zijn geest keert n.l. dadelijk terug in het lichaam van een pasgeboren kind. Om nu te weten, welk kind gekozen moet worden, schrijft men de namen van alle in aanmerking komende kinderen op papiertjes, waar er één van wordt getrokken. Toen de laatste Hoetoektoe in 1922 stierf, stond Sowjet-Rusland echter niet toe, dat er een nieuwe werd aangesteld, dit in verband met den grooten invloed van den Lama-godsdienst op de Mongolen. Intuschen zal het nog vele menschenlevens duren, voordat ook met de strengste middelen aan dezen invloed een einde kan worden gemaakt. Als men bij het paleis van den Hoetoektoe de duizenden pelgrims ziet samenkomen, w.o. sommigen uit de meest afgelegen streken van China, wachtende op den zegen, die tweemaal per dag wordt gegeven, kan men niet lachen, hoewel de ceremonie op zichzelf niet bepaald indrukwekkend is.

Uit een van de ramen van het paleis wordt n.l. een touw neergelaten en als zeventig pelgrims het in hun handen hebben genomen, geeft de Hoetoektoe er een rukje aan. Vervolgens wordt een andere groep op dezelfde wijze gezegend.

Den Hoetoektoe zelf ziet men maar hoogst zelden. Hij heeft een voorliefde voor allerlei moderne uitvindingen en zijn kamers stonden vol grammofoons, schrijfmachines, microscopen, naaimachines en allerlei andere dingen, die hem door Russische handelaars waren verkocht. Hij kocht indertijd de eerste auto, die er ooit in dit gedeelte van Mongolië heeft gereden, doch helaas ging zij na enkele ritjes niet meer voor- of achteruit. Eens heeft hij zijn adviseurs vreeselijk laten schrikken van een electrischen schok, dien hij hun toebreacht met behulp van een batterijen een blanken draad; zelden schijnt hij zooveel plezier te hebben gehad als bij die gelegenheid.